

ബലം പകരുന്ന യേശു

അപ്പോ. പ്രവൃത്തി 3:16

“അവൻ മുഖാന്തരമുള്ള വിശ്വാസം ഇവനു നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കാണിക്കേ ഈ ആരോഗ്യം വരുവാൻ ഹേതുവായിത്തീർന്നു.”

സുന്ദരം എന്ന ഭദ്രവാലയഗോപുരത്തിക്കൽ ഭിക്ഷയാചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മുടക്കനായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ സൗഖ്യം അപ്പോസ്റ്റലോ പ്രവൃത്തിയിലെ വലിയ ഒരു അതഭൂതമാണ്. അമ്മയുടെ ഗർഭം മുതൽ ഇവൻ മുടക്കനായിരുന്നുവെന്ന് കാണുന്നു. മറ്റ് പലരുടെയും സഹായത്താൽ, ചുമന്നുകൊണ്ട് വന്നാണ് അവനെ ഭദ്രവാലയഗോപുരത്തിക്കൽ ഭിക്ഷയ്ക്കായി ഇരുത്തിയിരുന്നത്. ഈ മുടക്കൻ്റെ നിസ്സഹായവും, ദയനീയവും ആയ അവസ്ഥ അവിടെ മികവൊറും ഉള്ളവർക്ക് അറിയാമായിരുന്ന ഒരു സത്യവും ആകുന്നു. ഈ മനുഷ്യൻ കുതിച്ചുനേറ്റ് നടന്ന്, നടന്നും തുള്ളിയും ഭദ്രവത്തെ പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് അപ്പോ. പ്രവൃ 3:8-10 വാക്കുത്തിൽ പിന്നീട് നാം കാണുന്നത്.

തീർച്ചയായും ഈ സംഭവം അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളെ വിസ്മയിപ്പിച്ചു കാണും എന്നതിൽ ധാതാരു സംശയവുമില്ല. ഭദ്രവാലയഗോപുരത്തിക്കൽ പരസഹായത്തോടെ വന്നിരുന്നവൻ, ഭിക്ഷയാചിച്ചവൻ, ഇപ്പോൾ ഭദ്രവാലയത്തിൽ കടന്നു ഭദ്രവത്തെ പുകഴ്ത്തുന്നു. ഇതിന്റെ പിന്നിൽ നടന്ന സത്യം ജനം അനേഷ്ടിച്ചിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും എന്നതിൽ സംശയമില്ല. മുടക്കൻ്റെ സൗഖ്യത്തിനു കാരണമായിത്തീർന്നത് പത്രാസും യോഹന്നാനുമാണെന്ന് ജനം തിരിച്ചിരിഞ്ഞു. അവരുടെ പിന്നാലെ ആശ്വര്യത്തോടെ വരുകയും, ശിഷ്യമാരെ ഒരു അതഭൂതവിഷയമായി നോക്കി നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ജനത്തോട് പത്രാസും യോഹന്നാനും നടത്തുന്ന സംഭാഷണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ആണ് കുറിവാക്യമായി നം വായിക്കുന്നത്.

തങ്ങളുടെ സ്വന്തശക്തിക്കാണ്ഡാ, ഭക്തിക്കാണ്ഡാ അല്ല, മരിച്ച് അവർ തളളിപ്പിരിഞ്ഞ് കുശിപ്പാൻ ഏല്പിച്ചു കൊടുത്ത പരിശുദ്ധനും, നീതിമാനും, ജീവനാധകനുമായ യേശു കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ മുടക്കൻ എഴുന്നേറ്റു നടന്നു എന്ന പുർണ്ണ പ്രവ്യാപനം അവിടെ നടത്തി. കർത്താവിന്റെ നാമം സാക്ഷിക്കുന്നിടത്താക്കെ അനേക പീഡകളും ബുദ്ധി മുട്ടുകളും ഉണ്ടാകുന്ന സാഹചര്യത്തിലും, തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച അവസരം ഒടും പാഴാക്കാതെ, യേശുക്രിസ്തു ആരാണെന്ന സത്യം അവർ വീണ്ടും വിളിച്ചു പറഞ്ഞ് കർത്താവിന് പുർണ്ണ മഹത്യം കരേറുന്നു. ദൈർഘ്യത്തോടെ കർത്താവിന്റെ സാക്ഷികളായി നിൽക്കുന്ന ശിഷ്യമാർ.

ഇന്ന് ദൈവക്കെത്താരോട്, അവർ ചെറിയവരോ വലിയവരോ ആകട്ട ഏവർക്കും വലിയൊരു പാഠം ശിഷ്യമാർ ഈ സംഭവത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു. അല്പമോ അധികമോ ആയി നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളും, ഉപവാസവും, സാന്നിദ്ധ്യവും ഒക്കെ ചെറുതും വലുതുമായ വിടുതലുകളും മറുപടികളും ലഭിക്കുവാൻ കാരണമാകുപോൾ മഹത്യവും, മാനവും ഈന്ന് കർത്താവിന് കൊടുക്കുവാൻ മിന്നുപോകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ അവ സ്വയത്തിലേക്ക് തിരിക്കുന്നു.

ആത്മീകമൺഡലത്തിന്റെ വലിയ തകർച്ചയുടെ ഒരു ഭാഗമാണ് ഈന്ന് ഈ വിഷയം എന്ന് ഏവർക്കും സുപതിച്ചിതം. ഒരുവൻറെ സഹായമോ, വിടുതലോ, അതഭൂതമോ, അടയാളമോ എന്തും ആകട്ട അത് കർത്താവിക്കലെ വിശ്വാസത്താൽ അവൻ്റെ നാമത്താൽ മാത്രം സംഭവിച്ചു എന്ന് ഏറ്റുടുത്തക്കിൽ മാത്രമേ പുർണ്ണവും സ്ഥിരവുമായ അനുഭവം ആകുന്നുള്ളു. അതിനാലാണ് മുട്ടത്തെന്ന് ആരോഗ്യത്തിന് കാരണമായിത്തീർന്ന അതഭൂതം ശിഷ്യമാർ പരസ്യമായി പ്രവൃഥിക്കുന്നത്. അതേ, “അവൻ്റെ നാമത്തിലെ വിശ്വാസത്താൽ അവൻ്റെ നാമം തനേ” അവനു ബലം പ്രാപിപ്പാൻ കാരണമായിത്തീർന്നു.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ വലിയ ഒരു സാക്ഷ്യമായി ഈ തീരണം എന്നാകുന്നു ദൈവ ഹിതം. ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ജീവിതത്തിലെ പ്രഭാതം മുതൽ പ്രദോഷം വരെ നടക്കുന്ന സകല ദൈവീകപ്രവൃത്തിക്കും അടിസ്ഥാനം ഇതുതനെ. “അവക്കലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ എൻ്റെ യേശുകർത്താവിൻ്റെ നാമത്തിൽ.” അതിനുവേണ്ടി ചീല വ്യക്തികളേയോ സഭയെയോ ഒക്കെ ദൈവം ഉപയോഗിച്ചുന്നു വരാം, എന്നാൽ കാരണഭൂതനായ അവക്കലേക്ക് മാത്രം കണ്ണുകൾ ഉയർത്തണം.

പത്രോസ്യം യോഹന്നാനും കാണിച്ചുതന്ന വലിയ മാതൃക, യേശുകർത്താവിനെ എത്കു സമൂഹത്തിന്റെ മധ്യത്തിലും അവൻ ആരാണെന്ന് ലജ്ജ കുടാതെ സാക്ഷിക്കണം. എത്തെങ്കിലും ദൈവീകപ്രവൃത്തികളോ, ശുശ്രൂഷകളോ കർത്താവ് നമ്മിലുടെ ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് അവൻ്റെ കരുണയും കൂപയും മാത്രം. പുർണ്ണ മഹത്യം അവനു മാത്രം. അവനിലുള്ള വിശ്വാസം, അവൻ്റെ നാമം മാത്രം എൻ്റെ ബലം. പ്രീയ ശിഷ്യമാരെപ്പോലെ വരും നാജുകളിൽ അധികമായി കർത്താവിനു വേണ്ടി നിലനിൽക്കാനും, പ്രവർത്തിക്കാനും കർത്താവ് സഹായിക്കും. ആത്മീകമൺഡലത്തിൽ നടക്കുന്ന സകലതും വിവേചിച്ചിരിഞ്ഞ പുർണ്ണമഹത്യം കർത്താവിന് മാത്രം സകലത്തിലും നൽകിക്കൊണ്ട് ജീവിക്കാൻ നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. കർത്തുനാമത്തെ അറിയാത്തവരുടെ ഇടയിലേക്കും ദൈവീകപ്രവൃത്തികൾ വെളിപ്പുവാൻ ഒരുപക്ഷേ നമ്മു ഉപയോഗിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ വരാം. അവിടെയും ഹൃദയം ഒടും നിഗളിക്കാതെ ഏകാഗ്രത മാറിപ്പോകാതെ യേശുകർത്താവിക്കലേക്ക് മാത്രം,

വിശ്വാസം അവനിലേക്ക് മാത്രം തിരിച്ചുവിടാൻ കൂപ് ലഭിക്കുമാറാക്കു. അതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കാം.

പരാമർശം:

1 ദിനവുത്താന്തം 16:11

യഹോവയെയും അവൻ്റെ ശക്തിയെയും തേടുവിൻ; അവൻ്റെ മുവം നിരന്തരം അനോഷ്ടിപ്പിൻ.

സിസ്റ്റ് ബിന്ധു റേജി അയ്മനം

132